

ZAHRADA

Ve své nejnovější knize nazvané *Zahrada* (vydává Host) se Petra Dvořáková věnuje tématu z nejcitlivějších. Protagonistou je pětaticetiletý Jarek, který se po několika letech kněžské služby odřiká církve a začíná nový život. Po letech strávených na farách, kde se mimo jiné nemusel starat o živobytí, se vrací do domu svého dětství, dnes opuštěného. Dům je obklopen zanedbanou zahradou, kterou Jarek postupně proměňuje ve velmi příjemné místo. Zhruba do poloviny knihy se zdá, že autorce jde především o vylíčení poměrů v katolické církvi a o nalezení nové životní cesty mimo církve.

Jarek třeba přemítá smyslu zpovědi nebo o prakticky neřešitelné situaci homosexuálních lidí v tomto prostředí. Jeho bývalí farníci, zdánlivě dlouholetí přátelé, jej opouštějí, když zjistí, že už není tím, kdo vždy umí vyslechnout,

poradit a odpustit. Ve staronovém prostředí si Jarek nachází nové spřízněné duše, zaměstnání a zdá se, že vše se ubírá dobrým směrem. Jenže v jednom momentě si pro sebe konečně pojmenuje pro sebe to podstatné. Uvědomuje si, že se zamiloval do sousedovic malé dcery, že je pedofilem. Poznání, že je jeho přirozenost je pro společnost nepřijatelná, že nikdy nebude moci navázat naplňující vztah, jej obrací proti němu samotnému. Oškliví se sám sobě. Když se tomu přidá nespravedlivé a nepodložené obvinění, předvolání k výslechu, velmi ponižující sexuologické vyšetření, dehonestující nápis na zdi zahrady a rozbitá okna, rozvinou se u něj závažné zdravotní problémy a Jarek se rozhoduje pro dobrovolný odchod z tohoto světa. K němu naštěstí nedojde a v samém závěru knihy se přece jen najde člověk, který je na Jarkově straně. Petra Dvořáková v této knize čtivě a srozumitelně vykresluje portrét člověka, který nezapadá do společenských škatulek. Po dokumentu Veroniky Liškové z roku 2014 *Danielův svět je Zahrada* dalším počinem, jenž se tímto nesnadným tématem empaticky zabývá.

LUCIE JÍLKOVÁ